

Djordje Balasevic

Marina

Marina, tek uz pomoc starih slika
jos mogu da se setim tvoga lika
i bude se tad neki nemiri zli
i drugovima pricam da si moja bila ti
sav pijan od te lazi
ko od dobrog rumenog vina

Marina, ti si bila moja plima
Marina, svetlo, tama, leto, zima
i verujem jos, u tome je spas
i cesto tako smisljam
neki zivot za nas
a tada, javi mi se stvarnost
setna ko violina

Marina, ja jos iste pesme pevam
Marina, ja jos iste snove snevam
iz nicega smeh jos stvoriti znam
na kraju svake pesme
ipak ostanem sam
i uvek cujem kako sumi
more iz daljina

Marina, da l' cemo se ikad sresti
ja ne znam kuda ce nas to odvesti
i dobro je to sto ne znamo kraj
sad zbogom, necu reci
da te volim, al' znaj
Marina, ti si bila moja pesma
i moja plima